

Bio je trener u skijanju i hokeju na travi. Za amaterski rad u sp. organizacijama primio je brojna priznanja i nagrade.

Žiri (franc. jury), grupa stručnjaka, određenih ili izabranih za ocjenjivanje; ocjenjivački sud koji vrednuje rezultate postignute na natjecanjima (npr. umjetničko klizanje); u pojedinim sp. granama turnirsko vodstvo (npr. konjički sport); na natjecanjima u nekim sp. granama komisija za molbe i žalbe (franc. jury d'appel), odn. za nadziranje pravilne primjene pravila (npr. st. tenis).

Žirovnik, Janez (1935), programer kompjutera; reprezentativac u biciklizmu, član BK Rog (Ljubljana). Na OI 1960 osvojio je osmo mjesto u cestovnoj vožnji u pojedinačnoj konkurenciji. God. 1960 pobjednik je Trke kroz Jugoslaviju. Cestovno PJ osvojio je 1961, a 1956 i 1959 član je klupske ekipe koja je prva na PJ. God. 1956 prvi je na PJ u dohvatnoj vožnji na 4000 m.

Žitnik, Franc (1941), reprezentativac u kanoistici, višestruki prvak i zaslužni sportaš Jugoslavije, član Ljubljanskog broderskog društva. Na PS 1965 osvojio drugo mjesto u momčadskoj vožnji u slalomu (3 x C-2).

Žitnik, Leon (1938), elektrotehničar; reprezentativac u kanoistici, višestruki prvak i zaslužni sportaš Jugoslavije, član Ljubljanskog broderskog društva. Na PS 1965 osvojio drugo mjesto u momčadskoj vožnji u slalomu (3 x C-2).

Žitnik, Ludovik — Luce (1913), pukovnik JNA, sp. radnik, igrao hokej na ledu u SK Ilirija, Ljubljana (1929-41) i u JSD Partizan, Beograd (1947-54); sudjelovao na PS 1939 u hokeju na ledu u Zürichu. Poslije Oslobođenja do penzioniranja (1970) radi na zadacima tjel. odgoja u JNA. Sudionik u organizaciji masovnih manifestacija (11 proslava Dana mladosti u Beogradu) i drugim velikim sp. manifestacijama (Armijski slet 1946, PE u atletici 1962, PE 1966 i PS 1969 u hokeju na ledu, PE 1967 i PS 1970 u umjetničkom klizanju i Svjetske sportske igre gluhih 1969).

Žitnik, Vinko (1915-80), profesor tjel. odgoja; kao oficir bio je referent za tjel. odgoj u JNA u Ljubljani. Bio je jedan od organizatora memorijalne manifestacije Po putovima partizanske Ljubljane te med. sp. natjecanja u nas (PE u atletici 1962 u Beogradu, PS u hokeju na ledu 1966, 1969 i 1974 u Ljubljani).

živa lopta, naziv za situaciju kada je igra u toku i loptom se može igrati, postići koš, poen ili pogodak, odn. naziv za loptu u igri u košarci i drugim sp. igrama.

Živanović, Aleksandar (1899-1969), stolarski radnik; boksač, trener i menadžer; 1920-28 profesionalni boksač u Francuskoj, Belgiji i zemljama sjv. Afrike. God. 1934 u Beogradu otvara boksačku školu. Poslije 1945 trener boksača u SD Milicionar i SD Crvena zvezda (oba Beograd) te SD Metalac (Valjevo).

živi zid, nogomet, rukomet; naziv za igrače ekipe u obrani postavljene u vrstu između lopte i vrata kod izvođenja slobodnog udarca odn. bacanja; ž.z. se postavlja kako bi se zaštitila vlastita vrata kada ekipa u napadu izvodi slobodan udarac, odn. slobodno bacanje s udaljenosti iz koje se mogu neposredno ugroziti vrata. Kod postavljanja ž.z. igrači u vrsti moraju biti udaljeni od lopte kako to propisuju pravila igre (u nogometu — 9,15 m, u rukometu — 3 m).

Živka Damjanović, Streljačka družina, osn. 1946 u Čupriji; njezini članovi osvojili su ekipno PJ 1975 u vojničkoj pušci.

Živković, Mihajlo (1856-1930), general srpske vojske, više godina upravitelj Vojne akademije i ministar vojske. Kao potporučnik

ŽIVI ZID (nogomet)

predavao je od 1884 tjel. i vojno vježbanje u Beogradskoj gimnaziji, a od 1885 egzercirna pravila u Velikoj školi u Beogradu. Kao upravitelj Vojne akademije angažirao je za nastavu tjel. odgoja češ. pedagoga Františka Hochmanna. Bio je član sok. organizacije i Srpskog olimpijskog kluba.

Živković, Miodrag (1923-78), viši sportski trener Atletskog saveza Srbije, savezni trener za skok uvis; atletski reprezentativac, član AK Crvena zvezda (Beograd). Neposredno pred Aprilski rat 1941 bio omladinski rekorder u skoku udalj, uvis i troskok. Uz brojne nagrade i priznanja bio je dobitnik Majske nagrade SOFK Srbije (1960).

Živković, Stanislav (1923), historičar umjetnosti, dr. znanosti, upravnik Galerije Srpske akademije nauka i umjetnosti; reprezentativac u mačevanju, član (1946-58), predsjednik (1962-78) i trener (1950-56 i 1974-77) Mačevalačkog kluba Crvena zvezda (Beograd). Bio savezni kapetan (1955-65 i 1976-79), med. sudac (od 1956) i delegat Mačevalačkog saveza Jugoslavije na kongresima FIE (1974-78). Dobitnik brojnih priznanja i Zlatne značke SFJK (1981).

Živković, Svetislav (1895-1979), liječnik; nogometski funkcionar. Dugogodišnji predsjednik Beogradskog sport kluba, neko vrijeme predsjednik Beogradskog loptačkog podsaveza i JNS. Dobitnik Specijalne zlatne plakete NSJ.

Živković, Zoran (1945), trener; rukometni reprezentativac (vratar) sa 80 nastupa, član RK Crvena i RK Železničar (Niš), zaslužni sportaš Jugoslavije. Na OI 1972 član ekipe koja je osvojila zlatnu medalju. Bio je pomoćni trener reprezentacije koja je osvojila na PS 1982 srebrnu medalju. Trener RK Železničar (Niš) i RK Metaloplastika (Šabac).

živo vrijeme, košarka; tok utakmice kada radi sat za igru (kronometar); nakon mrtvog vremena, kada je zaustavljen sat, ovaj se pokreće i počinje ž.v.: a) ako započne igra ili se na stavi podbacivanjem — u trenutku kada jedan skakač dotakne loptu; b) ako posljednje slobodno bacanje ne uspije, a lopta ostane živa kada je dotakne neki igrač; c) ako se igra nastavi ubacivanjem iz auta, kada dotakne igrača u igralištu. Sudac pokazuje mjeriocu vremena puštanjem svoje uzdignute ruke trenutak puštanja sata u pogon; kod podbacivanja taj znak daje onaj sudac koji ne podbacuje loptu; ako suci zaborave učiniti takav znak, mjerilac vremena će sam pokrenuti kronometar kako to nalažu pravila igre.

Živojinović, Slobodan (1963), reprezentativac u tenisu, zaslužni sportaš Jugoslavije, član TK Crvena zvezda (Beograd). Na PE 1981 osvojio je prvo mjesto u pojedinačnoj konkurenciji i u mješovitim parovima (sa R.

Šašak). Prvi je na PJ 1981 i 1982. God. 1981 zauzeo je četvrto mjesto na rang listi najboljih juniorskih igrača u svijetu. Bio je prvi na Turniru Istarska rivijera (1983).

Žižak, Vinka (1951), službenica; rukometna reprezentativka sa 18 nastupa, članica RK Trogir, zaslužna sportašica Jugoslavije. Na PS 1971 članica ekipe koja je osvojila srebrnu medalju.

Žižić, Rajko (1955), reprezentativac u košarci, zaslužni sportaš Jugoslavije, član KK Beko (Beograd) i od 1981 KK Crvena zvezda (Beograd). Sudjelovao u ekipama koje su osvajale prva mjesta na OI 1980, na PS 1978 i na PE 1975 i 1977; druga mjesta na OI 1976 i na MI 1979 te treće mjesto na PJ 1982.

Žihljić-Startz, Irena (1924), floretistica, sp. organizatorka, mačevalački trener i sutkinja. Mačevati je počela u Mariboru kod M. Mohora, a od 1947 članica je AMK Mladost u Zagrebu. God. 1949 osnovala je u Rijeci MK Kvarner i bila trener u floretu za muškarce i žene. U Portorožu je osnovala mačevalački klub s oko 50 članova. Nastupala na PJ i Hrvatske.

Žiljeb, alpinizam; vertikalni ili vrlo strm usjek u stijeni; nastaje proširivanjem pukotine pod utjecajem oborina. Uži je od kamina, a širi od pukotine. Može poslužiti kao prirodno uvjetovan smjer uspona, ali može biti opasan zbog kamenih odrona. U vapnenjčkim stijenama dinarskih planina i u jamama javlja se i niz usporodnih ž. u obliku orgulja.

Žiof, Franjo-Vanča (1893-1979), sp. maser; svestrani sportaš, igrač Prvog hrvatskog građanskog sportskog kluba (Zagreb). Dobitnik Zlatne plakete NSJ.

Žluva, Josip (1892-77), nastavnik tjel. odgoja, sok. i društveno-sp. radnik, God. 1919 radio je u Učiteljskoj školi u Karlovcu; u razdoblju 1930-36 radio je u Cetinju i 1936-41 u Banjoj Luci. U svim tim mjestima organizirao je nastavu tjel. odgoja te sok. akademije i sletove. Kao nastavnik tjel. odgoja radio je u III muškoj gimnaziji u Beogradu (1945-55) i bio je aktivan u Savezu nastavnika fizičkog vaspitanja Srbije.

Žnidaršić, Joco (1938), foto-reporter; sp. fotografije objavljivao u ljubljanskim časopisima i dnevnici TT, ITD, Tovariš, Teleski

R. ŽIŽIĆ